

Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb

صديقي
سوات

This book was gifted in honour
Jahanzeb on the auspicious
Festival as special contribution
12 December 1954. **Pukhto.N**
this book to its readers t

No. 19
16.7.57

۷۸۶

جهان زيبی

مشاعر

زیر سرپرستی سیف الملوک صاحب
 صدیقی ریاست سوات
 لیکونکے اور مرتب کوئے فیضان سوات

Govt. Higher Secondary School
 Acc No. 15
 Date
 KADAL Swat

تمہید کتاب

چونکہ سنخمال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
 جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
 صاحب حکمران ریاست سوادام اقبالہ د
 جشن سالگری ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
 محفلہ جو نوبہ د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
 سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرحہ د خیل فکر
 د نتا جو نہ منتخب کرے پہ ہغوی باندا دیبانو
 او شاعر اوصاحب خیل خیل جد با بنکار کرے
 لہذا دامونہ د جو مجموعے پہ طور بہ حد د حلقہ احباب
 او د ناظرینو د جشن کیں پیش کووے۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و شرف)
 فیضان عقی عنہ
 (سید و شریف)

غازی ملت حکمران سوات

د نظمو نو فہرست

نمبر شمار	عمر نظم نوم د شاعر و دہنہ	نظم نوم د شاعر و دہنہ	نظم نوم د شاعر و دہنہ	نمبر شمار
۱	تمہید کتاب	۲	۱۱	۴۶
۲	سیف الملوک ضابطہ	۲	۱۲	۷۸
۳	فضل الرحمٰن فیضاً	۱۳	۱۳	۸۰
۴	حبیب الرحمن حبیباً	۲۳	۱۴	۸۳
۵	امیر حیدر ضابطہ	۳۳	۱۵	۸۹
۶	ایاز صاحب کراچی	۴۴	۱۶	۹۶
۷	عبد المالك ضابطہ	۴۷	۱۷	۱۰۰
۸	شیر محمد خاصا مینو	۵۵	۱۸	۱۰۶
۹	احمد خاصا نشتر	۵۸	۱۹	۱۱۸
۱۰	مولو ضیاء الحق ضابطہ	۶۳	۲۰	۱۲۰

اوس جو رد ترقی و محو نبرد پاره دی اسباب
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پھر باب
 مالیارچہ دکلزار لڑ کپہ زاغ زغن غر اب
 د سیال سرہ چہ سیال کپہ و مونبر والی عالیجناب
 دا اول ددہ ہمت دے خان خبر کپہ د احوالہ
 یوزہ نیم چہ پد کپہ خوشحالہ
 صحت درلہ در کپہ پاک اللہ غنی غفور دے
 زارہ حوانان، وارہ ہر یو پد ساعت مسرور دے
 فرمان چہ خہ کوے پہ صدق موبہ تہ منظور دے
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے
 شری د دوری شو بہتر د زرین شالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پد کپہ خوشحالہ
 وطن د باغ رم کپہ خوک ناشکرہ د احسان دی

جناب سیف الملوک صادق الایب سوات

طرح

یوزہ یوازے نیم چہ پد کپہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ ہر طرف تہ حمالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کپہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ د اقبال ختله نردے

مولی پہ لوی احسان را کپہ دادریم اختر دے

خوشحالہ قام پد کپہ جہازیب د دوی رہبر دے

بل گورہ خارورہ چہ نین باڑہ د سہبر دے

ہم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کپہ خوشحالہ

ناشکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
 اصیل پر خوشحالیری په مونږ فضل د سبب د
 حصه د منافق د لته هم هلته کښن نیران د
 هر دم په ژوند کښن نه کړه **صدقی** د خپل وصاله
 یوزه یوازې نه یم چه په د یمه خوشحاله

طرح
طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

نن باره د سهر د پتنگان را غله په شمع
 طوطیا په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 نن باره د سهر د خوشحالی د ه په هر لور
 هر خواته نظر او کړه چوان دی کور په کور
 غنچه شنه د خندانه پورے بکبله کوی شور
 دعاء کوی سلطانته چه ئے ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه ئے شته د بل نه طمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 خندا د خوشحالی د ه په چانشته درد و غم
 دعاء کوی الله ته د خپل واکلی اعظم
 ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
 او صاف د جهان زیبا لاپوره نرو و زرشه خم
 جمال ستا د کمال چه په نظر شو د جامع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 رښتیاده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت د
 داهم د خدای د لوری پوښ فضل عنایت د
 خندا یگو، خوشحالی کو په هر خای همونږ وقت د
 غمخوار د هر یو کار چنپله غازی ملت د
 په تا چه خوک خفه و عارب د زرتوزر کوی قمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

ستره چه ماضی خمون د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

نشته یو مثال چه به وی دا دور و دوران د چا

نه به یو منصف عادل، بیدار وی حکمران د چا

نه به زیب زینت لکه خمون وی په جهان د چا

دا سے رقیبا به په تعجب نرو وی حیران د چا

لویه تجربه د لقمان او بلینا سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سه تعمیر کړے

بل د صحت تعلیم عجب غوند تدریس کړے

بنسکله کور په کور چه انتظام د تنویر کړے

هر ځای کبی انصاف د غریب او دامیر کړے

حک خیر الناس و من ینفع الناس ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

چه شکر نن او نه کړی دا بد بخته بد کور دے

خلاف د اولی الامر په تحقیق کبی کنه کار دے

تعمیر انصاف د سوات په مثل بل په کوم دیا رده

صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار دے

حق وایه صدایقی حق ته د تھیک و نسیه سمع

طوطیان په گلستان کبی په خندا کینا سته جمع

طرح

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

دا سے تجربه په تحقیق کبی د احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی د فکر ځان ته نن او د پرون او کوری

فرق په رشتیا د وصال او د بیلتون او کوری

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کوری

شکر د الله د به د عهده د مامون او کوری

گو یا پہ دغہ قوم فضل دَرَبِ العَلَمِینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی
 مشہور پہ تواریخو کبھی دے عدلِ جہا نکیر
 ترے دَ انصاف دَ پارہ دہ بہ و کہ ز نخبیر
 مظلوم بہ ہلہلہ لار شہر چہ بہ وہ دَ حان پہ ویر
 وئیل بہئے فریادی تہ راتہ اودِ کراہ تقرر سیر

سَلِیْمِ پہ دغہ وصفیادی لے بہ تحسین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

یو خُو خبرے واورہ تہ دَ غازی مِلّت
 ربتینے نگہبان دے دَ خپل مُلک اور عیت
 پخپلہ دَ سپاہی پشان و لاروی پہ خدمت
 فریاد دَ فریادی اوری ہر جائی پہ ہر ساعت
 اوصاف لے نہ ختمی ہی کہ ہر وصف پہ تضمین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

تیرے زمانے تہ چہ ن فکر خوک دَ سوات کوی
 خدا تیکو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا پہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ دَ کائینات کوی
 حکمہ ہر یوکس پہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر جائی اوری صدیقی دحق شناسہ
 ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

طرح

دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کبھی دآمین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

پہ صدق چہ خدمت کوی مالبار دَ گلستان
 بلبیل و رلہ راغوار ہی بل تہ لے کوی زاغان
 زاغ و زغن چہ نہ وی ہر بلبیل شِی ثناخوان
 ہم داد و وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونبِ سَمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسرے لیوال دے
 تعمیرے **صَدِّیقِ** پہ دے زمان کنبی پومثال دے
 مُہد او معاونِ دَدَہ رہا پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفِ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِّیقِ سید و شریف

فُضْلِ الرَّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خُوشَنُوتِيسِ

رِیَاسَتِ سَوَاتِ

طرح

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

رازہ کلہ رازہ چہ دِ خبر کرمہ د حالہ

دانہ چہ بیا حمانہ تہ کلہ کو کُصبالہ

نن بارکہ د سہر ستر کے وہی حمونبِ پلور

یوناوے د مکیز د اخلہ شوہ حمونبِ پکور

کلو نہ د عشرت د ذریہ پہ باغ کنبی شو سمسور

د سوات پہ گلستان کنبی بلبلان کنبی شو پہ شور

خوشحالہ خوشحالی دہ نون دہر سہری د خیالہ

یوزہ یواخے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

پہ جوش د محبت کنی د سیماب غوبد رقص شوم
 د عام نہ جدا شومہ د خاص سر خاص شوم
 میدان د تصور تہ ورد نہ پہ اخلاص شوم
 د فکر پہ دریاب کنی و رپکے لکہ غواص شوم
 خارج مکرہ لعلونہ چہ قول چک د لہ کمالہ
 د شاہ د تاج پوشی پہ تاج جواؤم کرہ الالہ
 نین جشن د حضور دے کہ د کوئی اختر ہلال
 د ابدر د کمال دے کہ یو ستورے د اقبال
 یا بسکلے پلو شہ دہ سر و ہی پورہ پہ کال
 یا داچہ پہ ہجران پسے مدام راجی وصال
 نین جونہ د جشن تماشا کری د دیوالہ
 نری دنگے غرانگے سر بھر کری د سوشالہ
 دازہ یوازے نہ یہ پہ د بانڈ خوشحالہ

د خیال پہ آئینہ کنی درتہ بنا یم یو تصویر
 پہ ہوش شہ ہسے نہ چہ شہ د خا یہ ہو اکیر
 د سبی د جا دو نہ درتہ چک کوم تقریر
 اثر بہ ہلہ او شی د ضمیر نہ پہ ضمیر
فیضان خیل تخیل کرو د شاہ مینے تہ لیوالہ
 الفاظوئے پہ زخم د زریہ کینہودہ د سما لہ

طرح

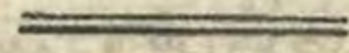
طوطیان پہ گلستان کنی پہ خندا کیناستہ جمع
 یوز زخ زہ د سیل د پارہ قلاوم صحرائتہ
 گلشن د خوشحالی کنی کر زید مہ زہ ہر خواتہ
 یوزی عجیبہ بھار پہ غوک کنی او د ماتہ
 طوطیا پہ گلستان کنی پہ خندا کیناستہ جمع

د سوات په گلستان کښن پن چغیر ی بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډی ری ادیبان
 په یادو د سلطان کښن مشغولیری شاعران
 د جشن په جون کښن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه د اسی سالگره پکښن کید شوی بهر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونزه جشن زیاده د احمونزه ده یو عید
 آزاده آزادی ده پکښن نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده په هر حای په مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکم نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د دیر خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شود اسی یاد
 په باره د سهر کښن حاصلیری همونزه مراد
فیضان حکمران د همونزه تلوی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

دیر دیر فوائد دے رسو لی دی جہان و تر

لاس دے دلا سے دے دے پسر هر یو انسان و تر

نشہ دے سلطانہ دے عیان نہ خہ بیان و تر

هر نتیجہ دے حدیث دے خیر الناسہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

خاص دے هر پورخ دے داروئے دے ایسے مسیحا ئے تہ

چو تہ مرے ورنہ ئے خوہر چانہ پخلائے تہ

هم حمونب دے غم دے شپہ دے پارے یو صبا ئے تہ

هر فایده ستا حمونب دے پارے بے قیاسہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ستا پہ لوی ہمت سرے دست اوطن آبادشہ بنہ

علم دے از دہ کورہ ورتہ جہل نہ آزادشہ بنہ

هم پہ جمیل وصف سرے هر وطن کبئی یادشہ بنہ

داد ستا تو تہ حکمہ اوس خلاصہ افلا سر دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

تا دے قوم دے پارے ہم پورے کورہ ضرورت و ارہ

تا دے ترقی پہ عروج چوت کورہ ریاست و ارہ

حکمہ دے کتانه قول خوشحالہ رعیت و ارہ

ستا مہربانی دے پوے بلے نہ کیا سہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

جشن دے بارے دسہر دے مبارک وی ستا

دیرے خوشحالی دے سلطانہ یو پہ لک وی ستا

ستورے دے اقبال دے تل رو سنا نہ پہ فلک وی ستا

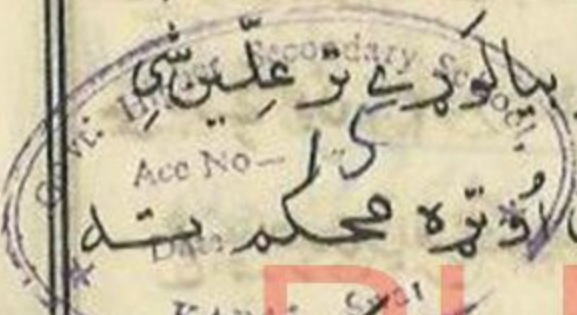
دا دعاء جو نذرہ ستا پہ حق کبی بے وسواسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دلا سہرہ
 تہ در زندا باد لے حکومت دستا مدام وی تل
 سو رک د رحمت دستا پونہ علی اللہ وام وی تل
 ہم دے فیضان حقیر پتا دعا سلام وی تل
 دا بنادی شروع جو نذرہ انیس سو اچاسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دلا سہرہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تور دی کہ سہرہ شنہ دی ہم کہ زپردی او کہ سپین شی
 دا کہ پہ یورنگ شی نو بیا جو رہ تہ ترائین شی

راشہ دورنگی پریدہ پہ یورنگ سہ رنگ شدہ
 تہ کہے عاشق نو د آشنا د در ملنگ شدہ
 زرشہ د باطل د پارہ غشہ د خدنگ شدہ
 دوست بہ د خوشحالہ شی دشمن بہ د غمگین شی
 دا سہ کارناہ بہ د بیا کو پے تر علین شی
 مان د اتحاد پہ رسی او تہ حکم شدہ
 زہر د تفریق د مینہ نہ واپہ کورہ مدغم تہ
 زہر د پہ چارہ د شاہ د مینہ کورہ قلم تہ
 ٹوک چہ دا سہ کار کوی پہ رشتیا سہ ناز بین شی
 دا خہ دروغ نہ دی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 راشہ دروازہ د یقین او وہہ پہ زورہ
 خپل یقین د خاص کورہ بیا ہلہ لہتوہ نورہ
 ولے تہ دیدہ او دانستہ گورے شمکورہ

خوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمين شي

تريخ نړوي بيا خلقونه ډير خوگ لکه کبښ شي

ته په صداقت د جهازيب د در غلام شه

ښکار لکه مار غه د هجت د ده په دام شه

خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نيکنام شه

مخ په صدق وينځه چه روښانه د جبين شي

هله به بيار و نر در ته د يار د غي آئين شي

خيال کوم هج بوره زه په دے معما کما نو

د اتش قعه نړ دي که واورى هو ښيارانو

دايو معمه د مطلب ډ که ده يارانو

وايي **فيضان** تاسوته که پوهه پردور بين شي

کوزه پايه بړه، بړه کوزه د خود بين شي

فيضان سوات عفي عنہ سيد و شريف

الرحمن صاحب سوات

سوات

طرح

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

نن باره د سهر دے هر سر کړي له خياله

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

نن بيا هغه تاريخ دے هغه مياشت د دسمبر

ختل چه پر تخت وه والي صاحب بهادر

هر چاته هر سر راخي خوشحال په نظر

داز ياته خوشحالي د پړسي د بل کاله

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

دے جشنِ تاجپوشی لہ د و الی صاحب والی
 یوزہ یو اے نہ یم چہ پڑ کومہ خو شحالی
 د سیال سہ چہ سیال نردی ہغہ کوی سیالی
 معورہ ہم مسرورہ پدے و رخ و نیم بد حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی دہ ن د ہر یو مسلمان
 ہر ہائے کبی خوشحالی دہ پہ ہیچا نشتہ خفکان
 تاریخ د تاجپوشی چہ دے جو ن د حکمران
 وہ چہ زبون حالہ ہغہ نہ کازن حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی د اہل سوات و اقبال
 د بارہ د سہر دہ مبارکہ د دے کال
 دہ داسے خوشحالی لکہ د عیدہ پہ ہلال

د بارہ د سہر پکنی تاریخ و نیم نیکفالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 امان د انقلابہ نہ جو ن د حکمران وی
 دنیا کبی ترخو پورے چہ داز مکہ د آسمان وی
 ہم داسے د پہ قام باندِ مشفق جو ن سلطاوی
 دعا د حبیب دادہ ا خالفہ لایزالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ

طرح

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع
 بن بارہ د سہر دے شاہ گدا کیناستہ جمع
 د بارہ د سہر یووی افتردے د او لس

هر یوسری ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پیر خوشحالی نه په هر حای کبی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیا په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بے حد خوشحالی ده ریاست کبی کور په کور
 چه ورخ د تاجپوشی ده د وائی صاب غمخور
 په زیاته خوشحالی له کتبه پاخیدا که رنجور
 آغوسته خه جا و خلقوز یبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 نول خلق راغوند د خوشحالی شو په میدان
 هر یوکری خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کبی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کبی یار آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کورے هر یو انتظام
 پیشوندی جلسے دی، دعا کا نے کوی قام
 شوک چه بے آرام وہ هغه وینم په آرام
 په خوان د سلطان ادنی اعلی کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بیکاریگی هر طرف ته دروازے بنی مزه دارے
 میران بنی په د ورخ چه مسافر دروھی پلارے
 نور وائی مسافر خنکه اختر شه په تلوارے
 حبیب وائی کار و آتر په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاہی ستا سو قیاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

موندے لویہ برخہ ہر یوکس کتا سلطانہ

احسان مالی جانی کوے دہرہ مسلمانہ

بیا خاصکر بہ عاجز وئے بے حد مہر بانہ

ہم دیر د احسانونہ ہم جزا د سمد لاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

بہ مثل د حاتم د حکمرانہ سخاوت دے

لائق د دیر تحسین د آفرین د حکومت دے

د عدل د انصا د بہ کئی جہان شہرت دے

ستا فیصلہ ہر د میرا او د قسطا سہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر فیصلہ کرے بہ انصاف عدل پسندے

ہر دے نوم د انصاف بہ تمامی جہا سر کندے

ہر صوف بہ د اوصافو بہ چترال بہ دیر در بندے

تعاریف د دنیا تولا کوی دلانہ کہ لپاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

حاکم دیوی حاکم چہ ور پکن عدل انصاف وی

ہر صدق چہ لہ بدو د رشوتہ خنے صاف وی

ہر م چہ جرم او کوی بہ اقرار بانہ معاف وی

لہ دے نہ چہ خلاف شی بیا توبہ د د خناسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ماوند د برخہ نصیب کرے زیالہ دے نہ بنہ اقبال

چہ گوی مظلومانہ بہ انصاف عدل خوشحال

ن دلہ گردش د انقلابہ او سہ آل

دعا د مظلومانہ تیر سخنے د الماسہ دہ

ن باره د سهر د تا جپوشی ده حکمرانه
 دانیک فال تاریخ د هر یوکس و ینم شا دانه
 د اورخ له اختراکه نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه
 د احبیب له صدقه خیل مالک ته په د سوال کبی د
 تل د تضاعف د سالگری د کال په کال کبی د
 بل د نیکنامی غرض ے هر زمان په خیال کبی د
 د الار د نجا هر مسلمان له به و سوا سده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

سوات ته چه خوک راشی پر رحمت در متین شی
 دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شی عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شی
 ز غلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شی
 ست سوا کبی مساوات د معتبر او د غریب د
 حق رسی ے کیبری که خوک خا او یا مسکین شی
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شی
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د
 نه غواری هیشکه چه بدل د د آئین شی

رحمت پہ ہنر چاوی چہ مطیع د حکمران وی
د شہا نہ چہ خلاف شی ہنر دور د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشتر مسافر سر خطر

نہ فکر لوی غم کہ پہ صحر اسر پہ بالین شی

حبیب وائی نصیب د والی عمر د فوج شی

د قام دہ داد عار د فرشتو د پو آمین شی

حسب الراجحان حبیب

گالوچ - سوات

بنا علی امیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

د بارہ دسمبر د خدای محفوظ کری د زاوا

یوزہ یوازے نہ یمہ خوشحالہ قول جہاد دے

د سوات پہ بنکلی زمکہ جہان زیب چہ حکمران دے

مرغی وائی سند دے چہ دا خنک امن آمان دے

مولی د پہ بنادی لوی د اکال تربیہ کالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

مولی د پہ بنادی سر لری د والی ذات

ذات د دہ خوشحالہ وی خوشحالہ مولی سوات

پہ عدل پہ انصاف کبھی شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے دکمالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رو یہ دہہ د اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کبھی دی تمام
 د ملک او د ملت خبر نہ دہ تے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کبھی وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کبھی وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کبھی وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے دبلاہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرر
 یوزے د باغی پلورے تلہ امیر حید
 بیل تہ کل ویلوجہ بہ تہ رائے صبا لہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲۷

ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کینا ستہ جمع

مفل کبھی خواہ خوا آشنا آشنا کینا ستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کینا ستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی د کلونو نند ارے کبری
 ک فاندی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کبری
 د کلوا خلی پرے فحوکے دوارہ سرے کبری

زاغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شې خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانپه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرجا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصالحت کوی د عیش
 هر یو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 نول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خو ک بل
 جلوس کښ د بنادی خوئی داد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د و آلی خوشحالی نه معلومیربی مخ ضرور
 اباره د سهر د سالگیری کړی دستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا نول اول سونه
 محلق کړی د خپل توانه خیراونه مجلسونه
 پاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا خبره هم هر چا و بنکے دخل قیاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه په خدمت کښی ده

هر یوه صیغه د شرافت په صداقت کښی ده

ماهم اوریدلے داوینا د عوام الناسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

ماهم اوریدلے چې د قوم خان خادم گزړے

ته خدمت د قوم کړے، نه چې خان حاکم گزړے

تلے دا فقیره د فکر پورته دوسو اسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا فقیره د فکر پورته ستاد وصف ده

دا فقیره باد لغزه هم هر یو لورته ستاد وصف ده

عدل کړے انصاف کړے دا ستاد احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

عدل کړے انصاف کړے نه چرته ظلمونه شته

نه په ترقی سر داسه نور قومونه شته

بنکې په اخباراتو کښی لیک د حق ستاد

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

درست په اخباراتو کښی لیک جهاز یابا ئے ته

خکه مهربانه په عاجزو غر با ئے ته

تیزه رسائی د عقل ستاچر د الماسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

تیزه رسائی د عقل ستا په سیاست کښی ده

قوم د اسلام له بنه فائده ستا حکومت کښی ده

ورک دچغل خورشیدی چغل وینا فحاشه ده

هر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسه ده

ورک دچغل خورشیدی دچغل وینا اثر نہ کری

بل طرف تہ کوچ بہ ہیچ امیر حیدر نہ کری

دام عریضہ بہ دسہر د التماسہ ده

هر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسه ده

طرح ۲

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

لال نشی پتید لے کہ بہ ایروز پر زمین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا یقین پکار دے

یقین د مسلمان د پارہ بنہ بنیکہ کر دار دے

ہاں بہ نا جا تڑ کہ چہ بدل کوی گنہ کار دے

رشتیا بہ خنکہ پت شی یوسر کہ نکتہ چین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

دلیا چہ پتوی دا پتول گناہ عظیم دے

سوات والی تہ خیل استاد د خو کرے تعلیم دے

ماوند د انصاف منصف مزاج عقل سلیم دے

ہم د ایسے نور قوم و تولہ اماں د جوہر امین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

ہم د ایسے نور قوم و تولہ د شی امام بنکارہ

عہد بہ شجاعت کنی د آغستے نام بنکارہ

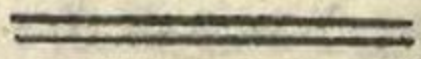
ہاں کنی کوتاہ بہ کوتاہ بانہ چہ شی اسلام بنکارہ

بیدار شی ہنہ قوم چہ باشلے نیک حسین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

بیدار شی هغه قوم چه نیک خو به ئے حکمران وی
 خدمت چه د مخلوق کوی په ده رب مهربان وی
 هغه زمکه او غرونه کانی لوتی گلستان وی
 په جا باند نظر چه دخل رب العلمین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 په جا باند نظر چه وی د رب هغه عادل وی
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وی
 د سوات والی پشان خدای خبر چه شوک عاقل وی
 په باره د سهر کینن چا چها به مضامین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 په باره د سهر کینن کور په کور باند بنیادی دی
 دشمن د ئے ذلیل شی چه په زړه ئے ناسوئی وی
 آزاد خود غه ژوند ک بل به خه د آرا دی وی

په غیر د شریعت نه که قائم بل یوا ئین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 غیر د شریعت نه ریاست کین دستور نشته
 قصور د ک نادانو د دا ناوه قصور نشته
 ویناکوم د هانه ماته د کین ضرور نشته
 شاعر امیر حیدر د مولی نکرې چه نگین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

امیر حیدر بونیری

بناغلے ایاز صاحب دگر اچي نہ

طرح ۱

یوزکے یوازے نہ میہ پہ دے باند خوشحالہ

پرون د پښتنو نن پہ خندا را غلو صبا له

زیرے د بنادی گوندے هده هده را وړو سباله

غرد سلیمان دنکه غری ولاړ صد ا له

پيغله د آيلم بيا جوړه شوده که اله

بخت او تخت او تاج د خلی توب خنے زا ر پیری

که ناز د پښتو ننخوا باند ناز و نندی ناز پیری

تقدیر به که سدا و تدبیر ولاړ پر کاله

فطرت په سر منکو کښی حینار او ژھیاله

مختر په نورانی غنیک کښی ضیار او ژھیاله

نشه له مستیو دیکه د صبار او کصهباله

مقدیر او تدبیر دواړه له مرا نې قر بانیری

بنادی له خوشحالی نه په جامو کښی نه خاییری

فردوس د پښتنو د غوریدک پښتو ننخوا له

رضوان زیر و رکړے هسه رنگه د دنیا له

وړون د بنادی د گور لیکن هر چاله

صیرت هم اړادو د مشیت د د وچاله

مالي پښتون آدم ته خلافت سپارے کییری

عواده د هیواد چه د بنادی په تال زنگیری

خیبر چه چا خبر کړه د د هسه رنگ احواله

وے پوی یم په د پوی یم و جو بیار غلو خلاله

کمال د پښتنو و زبید و نکه له زواله

کمال هسه کمال چه تکمیل موی له کماله

غازی چه تاتہ گورم ننکیالی م را یادیری
 جهان زیبہ اتاتہ گورم ابدالی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کنی بے سیا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 پستو پہ کلا سہ چہ ٹے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شوہ واکوالہ
 وارہ پستتانه پہ ہر وطن کنی خوشحالیری
 نوبت چہ نن د ستوا پہ سہ درو کنی ستاغیری

ایاز کراچی

ہاغلے عبدالمالک صفا فکری
 تند وچاک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موندے د بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطہن، خورسند، ستا پہ دور با مالہ
 سوات کے بونیر کے دوار خلاص شو د جنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 سور رحمتے قام لہ گورے لارے صافے
 رظلم دورک کچہ فرشتہ چہ د انصافے

هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کوی لاله
 و پانده هر سو استا به اقبال شه دخیل سیاله
 یوزه یوازے نیمه په د با ند خوشحال
 لورہ، که جورہ ده، که خت دے که کمرده
 کل دے که بنهر دے که سمه ده که غرد
 هر حای غوریدے ستا د عدل بنه خادرسا
 نشته منزری هغه بیرو و تیر ليواله
 یوزه یوازے نیمه په د با ند خوشحال
 زه وی، که او رے پکن هر خوک خی مز کوی
 یرہ تره نشته خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان دے فکری نه خوک کل کوی
 قام د سواد علم په دولت شه مالاماله
 یوزه یوازے نیمه په د با ند خوشحال

طرح ۱۲

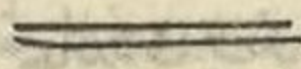
طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 قدرت چه د خزان ور پکن او کوه قلع قمع

اره بن د بهار په بنه موسم شه گلستان
 د دهره زیات شه غوتو او سپر د لو خان
 هر گل شه په خندا چه پسری او کوه اعلان
 بلبل هم نغمه زن شه دوصا د گل په طمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

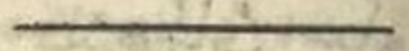
افغان د باغ لاره، مهر با نه شنه خا و ند
 سیاد ورک شه ظالم نغمه غریبی خوند په خوند
 مستی کوی خوشحال دی پرند چرند په ژوند

کہ لوی دی کہ و ارہ دی ہرچا بیاموند لہ نفع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع
 عجیبہ تما شہ دہ سوات کئی بن صبا اختردہ
 د اورح د سعادت دہ بنیکل دور بختوردہ
 وطن بقول چراغان دے حکم بارہ د سہر دہ
 رنزا د قمبودہ ہر چائی بلہ دہ ہم شمع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع
 راضی دی د غازی نہ پہ بنہ شان سہ قوموند
 پہ دور جہان زیب باند او باسی تل شکر و
 فکری یوازے نہ ہر یو منصف و ایٹی حالوند
 فیضیا بہ نے پہ فیض سہ ہر شوک دی نشتر منع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 اصدائے حمانہ ، بلکہ داد عام الناسد
 فیض موند لے چاند دے؟ ہر و مہر شوک دی؟ و ایہ
 بل پہ ضمیر او مظلومادی کوم چائی؟ خا یہ
 کون پہ کوپ او گوڑ حال احوال ، نہ چہ دور ایہ
 تورا د انصا د تیرہ زیاتہ د الماسہ دہ
 ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 شکر د اکبر د سوات پتا باند رو بنانہ شہ
 لہم لبیان او چت نے دو مر ز رچہ دہر چانہ شہ
 اقبال د چادے چہ محفوظ دہر خزانہ شہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

پہلے ۲ یو باغ دے پکن تل چہ وی بھار
ازاد ور پکن کوچی بکبلان کوی چغار
نوشہ دہ د جنت امن آمان پکن بسیار

المان کے خبر دار د زمانے دے پہ اسرار
جنت بہ و ایم سواتہ کہ جنت پہ زمین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

نہ نہ دہ د جنت زیب و زینت لوی بے شا نہ
قدرت پکن جو رکوی مناظردی لا بیا نہ
مندی پری گل، غوتی پانڑے ہم ناچ کوی د خانہ
آواز د طاہرانو اوریک شی د هر خوانہ

دالمال د دے دچہ منکول پستالپاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

نہ د قام د پارہ دلتر ہر جائی اسکو لو نہ دی
نورد ترقی ہم ستاد ورائد اسکیمونہ دی
هر خوانہ موجود ستاد تعمیر بنہ مثا لو نہ دی
دے د احقیقت، ہسے خبرہ نہ د قیاسہ دہ

لے
هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

لاس پہ نام ولا رفکری دعاء ستاد اقبال کوی
مرد دستا حاصل شی پہ دارین کبن دغہ سوال کوی
تہ چہ رہبری کوے تفصیل کے د اجمال کوی

تا کو یا آغستہ چترہ خونہ د الیاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

سستہ لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

احوال او گورہ راشہ چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر دے دجنت بسکے دستواز مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتور دے دی ہر توک شکر گزار
خزان دے مولی دور لری دے چمن گلزار

پہ امن دے آقا تو دے دے ہر یو مکین شی
صد شکر دے اکبر دے چہ پہ امن کین اول یو
دقحط کش مکشہ بچ دے ہر قسم غوبل یو
اقبال دے جہا زیب دے منظم او مدلل یو
دے علم پہ زبور سہ فکری! بندہ مکمل یو
حافظ دے دے غازی محمود بوالہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

بنا علی شہید محمد خا
صاحب مینوش تراندی (صوابی)

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار کھلے دشمن کئے بے باکہ نکتہ چین شی
لال چہ دے خودی چہ کمال سہ قرین شی
جمال دے قاہری کئے ہلہ ستور دے جبین شی
دوخت پہ کوتہ کین دے سیلمان ہنہ نکین شی
پہ تخت دے حکومت باند فائز پہ بندہ تمکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شدہ فوقت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شدہ قوت نو حکومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیرت شدہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ روغ در وہ سیرت نو شجاعت ترینہ جو رہی
 پہ ذات در جہازیب کین بہ داکل درتہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کین در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند پہ سمندر کین در آسمان فقط حباب دے
 پہ سترگو در مؤمن کین در ادراک جہا سراب دے
 در دہ او در حق مینج کین در یرنہ غوند حجاب دے
 اوچت شی دا حجاب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 دسوات در والی کار واپہ تعمیر در زندگئی دے

ہمان در تصور کین در تفسیر در زندگئی دے
 ہما در سرایا وینہ تو قیر در زندگئی دے
 بہ ہم و فراست کین در تدبیر در زندگئی دے
 نظام پہ حکمی در بنہ سیرت سنا سنکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 بہ غارہ در مینوش کین کہ داطوق در خدمت دے
 در او در والی صاحب نشان در محبت دے
 در وہ در لازم ہما در قول عمر صفت دے
 ہک چہ چا حلال کورہ نو دا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ کورہ چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لانڈی، صوابی

بِنَاغَةَ أَحْمَدَ جَاوِضًا نَشْتَرُ عَلِيْرًا سَوَاءً
مَنْ حَبَّ نَبِيَّ مُحَمَّدٍ

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحال

دلشاد کرمی آزادشہ ہر نفر چہ دجنجالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحالہ

خوشحالہ ہول وطن در ب پے دے کوم عظیم دے

پے دورِ جہازیب کبی چہ مو نبرِ خوشو دسیا

شکر بیا پے شکر چہ پمراستہ لہ دے ذات شہ

معراج د ترقی جو نبرِ نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گورستا و طن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زبا د حالہ

معراج د ترقی چہ دے ذات پے مخی بیاموند

کبی ہر نفر لکہ سور ما جو نبرِ دخیالہ

عزت دے کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صوتا کرہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید تنگہ وائی

د لکڑشہ پے دولت د خپل وطن د لایزالہ

پے در کبی د خالق پے د نشتر وی د عادات

آشنا کرہ مو نبرِ د خوگ وطن د تنگ د لوی کمالہ

طرح ۱۲

دو طیان پے گلستان کبی پے خندا کینا ستہ جمع

نوتہ نیمہ شپہ کبی جہازیب بلہ کرہ شمع

دو طیان پے گلستان کبی پے خندا کینا ستہ جمع

اُوچتے کورے خوگ راک پے شروع شو نو بتونہ
 ماٹل شوہ دھر ملک دھر وطن نہ و تہ سمع
 زاغان کہ خاپیرک و و روان کل شو نامراد
 رنرا د جہازیب کورہ لہ د وار و قلع قمع
 خوگ وطن جو نب بہ د جنت نہ یو حساب شی
 د درد لایزال نہ د نشتر شو داسے طمع

طرح ۳

هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 فضا د کوم ستا چہ ن پسر جو نب لیا سر دہ
 هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 سیرت د فرشتونہ فیض د نر نہ م آقا خانے
 حسین چہرہ در کورے لایزال عجب د ناسر دہ

اسوات د گور خود قسمت چہ د اصلاح کورے
 سر کند مو نبہ تو لو تہ زیبالہ پنج حواسر دہ
 وطن د پستونو چہ بہ رشتیا سرہ جنت کورہ تا
 د حال ژ بہ گویا دھر چمن پرے د احسان دہ
 اساد پستونو د وطن زیبہ اجہان زیبہ
 صداد مر جباد پہ کوردار د چپور اسر دہ

طوطیان لہ د چمن بہ د تل ستای پیہ نغوسر دہ
 منوس ز باد زا غ دہ چہ محرم لہ د سپاسر دہ
 ایم نہ پستون در تہ قابل چہ بہ احسانہ شہ
 بہ کامیا نہ شی ثابت جو نب د قیاسر دہ
 اے جو نب سلطانہ مبارک بیا مبارک د شہ
 وینا د نشتر دادہ چہ سر کند لہ قرطاسر دہ

سلسلہ

سلسلہ ایلیکد مکتوبت لکھنؤ

طرح ۱۱

دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 پستون به خوارشی خنکه چه باد شاه عدا آمین شی
 دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 نیم ریا کار بچان نه خونب م ریا کار شی
 های دریا کار به په آخر کنی تحت ترین شی
 کید لپ قدم حماد سوات په زمین کنی ته
 گوره کائینات چه خاک وطن حماد آیین شی
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند مژم جو
 زیات به له د حاله استقبال جو نبرنگین شی
 آباد لوی خاوند حکمران جو نبرد سوات
 په سوال د کشتتر له فرشتون هم آمین شی

احمد جا نشتر سکنه علیگرامه سوات

بهاغلی مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامه سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 ہونہ تیل حکمران او سے اے شاہ بلند اقبالہ
 شوک د بھامند کولہ خیل جو اولہ نوالہ
 نول ستاد عانی کوی کہ شوک لوی د کھورسا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 چورے پھرائی جو نبرد پارہ مدر سے کرے
 مولہ دھر سپری د علمونو ہر سے کرے
 معور د کچہ کل واپہ دھنراو د کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

داهغه افغانان دی چه پیشه ئی شرسد ت و
 له رور اوله عزیز سئ ئی بغض و عداوت و
 بل کار به له دوی نه وه ئی له جنک اوله جداله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 اوس ناست دی په آرام سئ کوی عیش و عشرت
 پیدا ئی یوله بل سئ دے انس او محبت
 تول ستا شکر گذاری خلاص د ظلم د جنجاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 جاری په هر مقام باند ستا بحر د کرم د
 ن ستا په اهتمام سئ تول ستا باغ ارم د
 پاک رب د معمر په عمر نوح کوه نیک خصاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 پونب تل حکمران اوسه اشاه بلند اقباله

قدرت د رب موجود زمکه آسمان وی
 سات په سار زمین کنی جهازیب د حکمران وی
 د سوال جو نوب قبول کوه پخبل فضل ذوالجلاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 پاک رب د معمر په عمر نوح که نیک خصاله
 ستا غلام خلقه بگوش
 د کوه له خبل لطف و کرم نه فراموش
 د داسه خاکسارانو پرورش کوه د عاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 هر شوک د بهر مند کوه له خبل جو اوله نواله

مولی و ضیاء الحق، علیکرامه - سوات

بنا علی جناسا مطا محمد رضا منکون

طرح

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

داوی رحمت درب دے پہ جہا دیوے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

دنیا کبی دھر قوم د انتظام شتہ

ہین امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

د اشاذ بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خونہ والی دے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

بے کوثر بے ریا تل د خیل قوم کوی خلد

روز غمخور د قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال نے حکم دے د رب نہ بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

مائد خونہ دستوادے جہان زیب پہ زہرہ سلیم

بانی دہر نیک کار دے بلاریب پہ زہرہ حلیم

مبول د عام الناس دے شرافت لری عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

رو بنانہ شہ تاریخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستاد انصاف حکم ہر شوک دے جہان

در اصل بجاہد نے ذیل مذہب د کورہ رو بنان

قائد لقب د ستا صدر را عظم نے بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۰ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۱ بارہ دسہرہ پنجم کاں جو نبرد عیش

۱۲ بارہ دسہرہ رحمت د اتاریخ جو نبرد عیش

۱۳ بارہ دسہرہ کواکب د اقبال جو نبرد عیش

۱۴ بارہ دسہرہ رحمت د جہان زیب د ہر دیار

۱۵ بارہ دسہرہ یونسیم د کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۶ بارہ دسہرہ جہان زیب رب پہ سادل باند کبریٰ کبریٰ

۱۷ بارہ دسہرہ ظلم لایہ نین پہ سوات شروع د فخر

۱۸ بارہ دسہرہ زغور د قوم د تل ظالم تہ کوی قہر

۱۹ بارہ دسہرہ یونسیم د کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادعم شمس

۲ دادرسی دہر مظلوم ہے تہ سایہ دہر شمس

۳ تہ سورہ رحمت ہے تہ رعب دہر بشہر

۴ د نپل توآ پشت و پناہ ہے کشتیا ہے بے مثالہ

۵ یوزہ یازے نہ یہ پہر د باند خوشمالہ

۶ دراصل تہ د خدای ہے پرستار دیر پہ غلو

۷ ستانیک محل دہر مومن پہر زہر جو رشوے مومن

۸ دہر مفسد د زہر نہ حسد دورشہ ستا پہ چو

۹ نین سواد ارا امان شہ پہ آرام دے مثالہ

۱۰ دغا و رب تہ مدام کومہ زہ مرزا سلطان

۱۱ آمان د د زوال کبری رب د عدل دامیران

۱۲ قائم د پہ جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۱۳ فصیح ملیح بشر جو نبرد الی دے مثالہ

۱۴ یوزہ یازے نہ یہ پہر د باند خوشمالہ

دامن فرشته ده که رحمت در رب غفار
 داستاداران امان که به رشتیاسه بے غم
 دقوم دملک دپاره شب و روز کوی محنت
 هم خوب او هم خوراک بے دے دقوم به محبت
 عاشق داجهان زیبا دمعشوقه خیل رعیت
 دراصل مجاهدی، رد بدعت، شوهر لار

دعاء دعام و خاور ته جاری دهر فمه
 ملیح که هم فصیح که جهان زیبا دهر بشر
 ناسخ دهر قبیح دے دل صفا دے به عنصر
 رو بنان پرے کل جهان که معطر دے منور

النَّقَشُ فِي الْحَجْرِ بِيَدِ نَبِيِّهِ يَأْتِيكَ
 مقبول دعام و خا دمشهور دتول عجمه
 طوطیان به کلسنا کنی به خندا کینا سته جمع

سوال ته به درگاه در رب غفار کوه اے سلطان
 کل مخلوق که هم رنزا زیب دجهان
 ترقی عروج دسوات دے دآسمان
 و انما دعدالت به جاری لوی به جار
 رو بنان پرے کل سوات ذریه خالی لوی دغم
 طوطیان به کلسنا کنی به خندا کینا سته جمع

طرح ۳۴

سری موند لے لوی به برخه ستاد لاسه ده
 در صبا بی شوے چه رنزا دعام خاصه
 سری موند لے موند لے لوی به برخه ستاد لاسه ده
 رحمت بے نه تا فیض رسی نه جا و ته
 رحمت بے چه جاری شوے هر خوا و ته

تل تہ مساوات دھر مسلم کہوے د خان سرکہ
 نشتر عدالت کین تفاوت زیرو بلا سرکہ
 سکہ رب نظر د مرحت کوی لہ تا سرکہ
 تہ مشعل دستوائے رزائی پڑ ستاد لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ
 بارہ د سہر دے دا پنجمہ سالگرہ د ستا
 ہر سہر مسروردے استقلال د دخل ملک دجا
 بخت د بار اور شہ اجہازیمہ شہ تا بندہ ماہ
 نل کوی دعاء سلطان محمد چہ لے د لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی

زیب د کل جہان شوے د زیرو نہ بلا و تہ
 ابر د جہارے غنچہ زمکہ ستاد لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ
 تہ باد نسیم لے چہ مدام جہار د کلو لے
 خہ بنہ منقسم لے چہ مدام جہار د کلو لے
 خہ بنہ منتظم لے چہ مدام جہار د کلو لے
 ہر پینتون شہارتہ موند ستاد لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ
 تہ خوشبو یہ کل لے زیب د باغ او د جہان لے تہ
 تہ زیب د ور بل لے سیال د نیشتر عالیشان لے تہ
 تہ قدر شناس لے قدر مندہ قدر دان لے تہ
 تل عفوہ سناپہ مظلوم ستاد لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ

تل زیب ستا د جہاد، جہازیب کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ صدے دُر شہوار ستا جہازیب دے
محفوظ د امانت ساتھ درب نہ ستا د ازیب دے

تل خیال ہے تو کمال ساتھ زوال ہے ستا ہر عیب دے
کمال ہے ستا کمال د کلام کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ تاراج و تل د غیر و بے آماج
بے سہ سر پرست تباہ برباد لکہ د جاج

صد شکر دے مالک شو د خپل قوم د ملک د راج
سامان ہم د عروج کمال بہ ستا جو رہا بالیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ستا ورنہ شیرازہ وہ، مکملہ شوہ ہنسپار شہ

معمار د خپل قوم پیر نہ خان و نج پوہ بنہ بیدار شہ
تعلیم صحت، تنظیم شہ ستا نصیب شکر گزار شہ

دالوی غمخوار ہمدرد ستا د اولی د کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

حفظان بچاؤ د خپل عزت دولت کہ د مطلب وی
ہمدرد شہ د سردار زیب د جہا کہ د مطلب وی

دیوہ د خپل قسمت دہ، د پرا احتیاط کہ د مطلب وی
خان یوی پہ سودور یا کوہ پہ ایما کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

گنہگار دے تہ اے سواتہ تل د غیر و وسے غلام
ظلمونہ، بدعتونہ، ورنہ رسمونہ تول د قام

مالک د شریعت د سیاست شو لے نیکنا م

مشکور بہ د احسا د خپل والی شی کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

دنيا ستا تما شکیروہ ستاد عقل پہ نظام
تل هوش عقل سلیم ساتہ دخیل ملک پہ دوام
هلاں انگشت نما شو د عروج پہ هر یو سام
تل زیب ستاد جہاں جہاں زیب کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
ماہر سیاست کے جوہر رستم کے زمانے
قائد حمونہ کے سواد کے یو یادگار کے زمانے
قاسم فاتح کے سواد کے بدعت کے زمانے
زندگ نوم آبدی شہ زیب د سوا کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
در اصل خیر الناس کے داسرار حمونہ کے قوم
رحمت کے د الله حمونہ کے پارہ کے قول قوم
بشر کے رب پہ فضل دے غیبی رحمت کے قوم

ماہر سیاست عقل سلیم کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
در شب و روز کوشش جاری دے ستاد ترقی
تہ خہ چہ ستا اولاد لہ جوہر بنیاد د کامیابی
د قولو نہ و رستے وے اوس شو و ہا ند پہ سیالی
اے سوائے خوش قسمتہ پہ خیل دین کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
مازا سلطان بہ تل در ب پہ در کوی د سوال
عزت ژوندون مدام ور کپے د خضرت پہ مثال
د امر د قسمت د سوا سانی تل د زوال
تل زیب د جہاں جہاں زیب کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

سلطان محمد، منگورہ، سوات

بناغله شیرضا چندخو، سوات

طرح ۲۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ کنی رنوا ہلہ وی بنکارہ چہ عارفین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ تورا تیارہ وہ چہ لانه وہ جگومت

نہ علم نہ ادب وہ نہ جا پیر نہ شرافت

ہر خوک ووبے خبرہ د ہنراو د حکمت

نہ دول وہ د خلقو او نہ دازیب و زینت

ہمت او کوی مالیا رنومرا و بوتے ہلہ شین

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہمت د جہان زیب چہ کرہ د عدل دیوہ بلہ

پسنتنہ د خیل قام نہ ئے دہر تکلیف کولہ

فائدہ د رعیت بہ ئے ہر وخت لستولہ

مدام میوہ د رحم ئے پہ ہر مقام کرلہ

اوس وایں بول قومو نہ چہ پہ شاہ آفرین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اوس وایں بول پہ شوق چہ د شاہ یو و فادار

قایم دیری تل د سلطنت پرورد کار

د ابنیکا وطن باغ شہ پہ د باغ تازہ چہار

رشتینہ وایں شیرخادم لفظونہ د اشعار

راحی د دہر ملکہ کہ شوک سیل نہ شایقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر ، چندا خو ، سوات

شر شور کوی طوطیان د دے وطن پر سرور
 داستا بنیکے دوران بنہ زمانہ غم بہ ہر سہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 قومہ خوشحالی کی چہ ن بارہ د سہر دے
 والی صاحب پہ دے ورھے ایسود تاج پس دے
 دہ ورخ د خوشحالی حکم پہ ہر سہری اختر
 خوشحالہ ن عالم د خوشحالی پر بے قیاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ستا بنیکے دوران د پورے مزے د غر یما نو دی
 خاندی خوشحالی پر خوشحالی پہ مظلوما نو دی
 سخت ورھے ن دریاست پہ ظا لیم نو دی
 رب د اجور کپی داد عام خا الخاصہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 تا د علم جال پہ وطن خور کپہ فیض رسانہ
 ہر یو کار خیر کرے تہ خیل قوم لہ مہر بانہ

بنا غلے خور مہر النساء صاحبہ بانو
 گو کاری، ستوا

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 منع د عطاء نہ د کہتر، نہ لہ مہترہ
 بل چینہ جاری د عنایت د لہ دفترہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 بلبل کوی نغے پہ باغ کین کوی پہ نخر و
 قدما انہی د نازہ پہ رور و راجی خار و

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شاداند
 حکم در رتبہ پہ بادشاہان کین پیاسدہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد
 حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہغہ انسان نہ دے
 نہ محسن ہغہ کہ چہ قائل در احسان نہ دے
 رب چہے ملکوے دناشکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعاگو حکم بانو چہ حق شناسدہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد

مہر النساء بانو ، کوکاری ، سوا

بناعلی پیر محمد خاصا دکی، سوات

طرح ۱

زکۃ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارہ نہ خود عام دے
 ہر سر رضادے حکم خلاصہ د جنجالہ
 زکۃ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک د سوا پہ ملک کین
 نور ملکونہ وائی چہ شو لاند ستاد جالہ

رعیت بہ لے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی
 ہر سرے د لاند ک پورہ پورہ د خیالہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامین د قول
 بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے مجالہ

دست که حیوانا که جماداتی بول نارے وہی
عادل ہے تہ عادل اے والی شاہ با کمالہ
پورے بہ وصف نہ کری کہ شرح پیر محمد خا شی
کہ تیر پے د وینا کاند اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبن پہ خند اکیناستہ جمع
طوطیان پہ گلستان کبن خوشی کری خند پد
د یوشاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جھید
تیارہ د خیرہ لاریہ زا غان حکہ رمید
د دہ دھنہ تختی د بنما تو یہی د مع
طوطیان پہ گلستان کبن پہ خند اکیناستہ جمع
تیارہ د ملکہ لاریہ پہ وطن آ بادا نی د
ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی دہ

چہ بغض لوی زریہ کبن د پیرے زیا تہ نادانی د
قربان چہ لتاسا کوی ورسٹی د عقل قمع
طوطیان پہ گلستان کبن پہ خند اکیناستہ جمع
وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د
خوشحالہ بہ وی ہنہ چہ کری تیر ساعت پہ یاد
نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد
دارحم د چہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع
طوطیان پہ گلستان کبن پہ خند اکیناستہ جمع
پہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہش پیر شو
د زمکے زیر کنبو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو
د چالاس کبن چہ خاک و دھنہ وارہ جو اہر شو
تہ ہے سنگ فارس خلق بہ زر کوی طمع
طوطیان پہ گلستان کبن پہ خند اکیناستہ جمع
پہ فضل د اللہ د ہرہ چارہ منتخب شہ
بالا د پہ شاہانو کبن اے شاہ لوی منسب شہ

دے صاحب وطن واریہ پہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ تے ہر وقت تمام واریہ رعیت دے
 دعا دورتہ جو بڑہ ہر یوکار دے سنکین شی
 دعا دورتہ جو بڑہ دا دعا در رب قبولہ کبری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ د نولہ کبری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی تے دشمن شاہ جہازیبلا س کن تلوار لری
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی
 شی د مبارک مبارکی مون بڑہ پکار دے
 وی پیر محمد خان د دگی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

پیر محمد خان دالی، سوات

بناغلے محمد نوشیر و اصحاب شاد پیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے بانڈ خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے بانڈ خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ما خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کبری کور پہ کور

بوراپہ سر و غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل د پیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ متکور

بادشاہ چہ عادل راغے خلاصہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے بانڈ خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغے پھر خای جو ریشہ انصاف

د حق پہ سترکہ او گورہ پکین نشته خلاف
 بیزہ شرح او بہ سکی تل پہ یو گو در کبی صاف
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف د کمالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف نہ سلطاندہ
 عادل ہے رحمدل ہے پہ غریبو مہربانہ
 رشیتین ظل اللہ ہے اے جو بیزہ حکمرانہ
 بادشاہ دھر وطن شہ سوال کوم د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ دے باند خوشحالہ
 بادشاہ د روی زمین شہ دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی دے پہ بارہ د سمبر
 داورح د خوشحالی دہ پونڈ باند لوی اختر
 مرزا نو شیروان حکم پہ جوش کرجی د حیا^{لہ}
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 خوشحالہ ہر انس د خان خبرکہ د احوالہ

طرح ۱۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا ستہ جمع

طوطیاں پہ گلستان کبی پہ خندا کینا ستہ جمع
 شکر دے اللہ چہ د زاغانو لوشو طمع

شکر دے اللہ دے چہ زانغان شو تار پہ تار
 پیدا چہ شہ پہ سوات کبی د مظلومو مدد کار
 فضل پونڈ و شہ د خالق غنی غفار
 د ظلم تیارہ لاریہ چہ رو بنانہ رانغلہ شمع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا ستہ جمع

تیارہ د ظلم لاریہ رنہ اپی شوہ پہ جہان
 موٹی د تل پسر لری جو نڈ دا حکمران
 د سوات ز مکہ ہے جورہ کورہ خایستہ جنت نشان
 د حق پہ غوگو و اورہ دا خاند پہ سمع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا ستہ جمع

د حق پہ نظر او کورہ د سوات پہ سر زمین
 ٹاٹ پٹائی بیکل خایستہ باغی پہ بند آئین
 سوال م پہ درکاکہ کنی د ر ب العلیین
 خاوندہ لایزالہ دشمنی اوباسے قمع
 طوطیان پہ گلستا کنی پہ خدا کینا ستر جمع
 خاوند لایزالہ دشمنان کے کورے تاراج
 ترخو چہ وی ژوندی پس ددہ لورے دا تاج
 مرزا نوشیروان پہ صحبت لکہ دراج
 د خولے نہ کے د جوشہ پورہ اوختلہ منع
 طوطیان پہ گلستان کنی پہ خدا کینا جمع

طرح ۳۳

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 شک پکنی ہیچ نشتہ دا خبرہ بے وسواسہ دہ

شک پہ کنی نشتہ خا وادورہ قیل و قال
 ظلم ستم زور وہ ہر سہری وہ پہ جنجال
 چہ تہ د سوات زمکہ چہ تہ داسے د ول حال
 لاند پہ قندیب چہ وہ دہرپا اوس لپاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 چہ تہ وہ قندیب سراسر جور وہ ہمالت
 د خان ملک د لاسہ دا وطن وہ پہ زحمت
 فضل د ربا و شہ ستا پورے رائے حکومت
 اوس کہ فکر اوشی نظارہ د کوز و پاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 اوس کہ فکر اوشی نظارے دی لور پلور
 لاری مویترے دروہا ہر سہری پکنی سور
 سر کونہ مزین شو آ بادی شوہ کور پکور
 ژبہ د قلم تیرہ کپے د الماسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ژبه د قلم تیره کړې په هـ سـ
 تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
 هر سره خو شماله گونجی جوړ دے پرے اختر
 مرزا نوشیروان خوله د دکه د سپاسه ده
 هر سره موندلے لویه برخه ستاد الله

طرح نما

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه د یقین شی
 آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
 د روغ نه دی رشتیا د ماضی او گوره حالات
 پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
 د عدل زمانه د خو شمالی ده نن په سوات
 امن د آمان د خبردار د سامعین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه د یقین شی

امن دے آمان دے هر سره دے په آرام
 سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
 غازی ملت چه بنه خدمت او کړو د قام
 په خپله به قائل شه که د زړه یاد آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
 چو ته په دنیا کین به ئی پیدا نه شی مثال
 د ایم دی قایم دی داستوره د اقبال
 قبوله که دعاء م په درگاه در ب متین شی

قبوله که دعاء م شی په در د پاک اکبر
 مبارک د تا چو شی وی نن په باره د سمبر
 مرزا نوشیروان نه ستا پوره نه شه دفتر
 که لاند ک نظر نه د تاریخ د زمین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه د یقین شی

مرزا نوشیروان شاد پیری، سوات

بناغے شیر افضل صا افضل سید و شریف، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

چہ بلہ ورتہ شوہ د جہاز یبار خسار شمع
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
گلو نو ہر طرف تہ پہ بوستان کبی او کپو زیب
حای پہ حای انصاف دچرتہ نشہ دے فریب
ہر حای امن آمان د پہ اقبال د جہاز یب
شمادے سلا فی لورہ راچی د باغ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
طوطیان دے سلا فی لورہ راچی د سردرونہ

پاتے بہ حیران شہ کہ خبر شوے د قصو نہ
تیارہ د جہل دتے دہ د سوات د کنارونہ
ہر حای خوشحالی دہ سالگرہ د ن شپہ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
ہر حای خوشحالی دہ کل د کل سہ سہ سیالی کپی
سواتیان بے غمہ گرجی بول خوشحالہ خوشحالی کپی
خند دے کما مت چہ حفاظت دے دامالی کپی
عروم دے پرایے نہ د شوک د لطف د کر مہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
عروم دے ددرہ شوک تلے نہ دے
راغلی چہ پہ خیال کبی شوک د دہ دے
شک وریکین نشہ ر حمد لہ بنہ پورہ دے
افضل وائی سہ مال د قرا باد د صفہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

طرح ۱۳

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

گنہ نہ یم پہ غوگو ما اوریدی گعام خاصہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

گنہ نہ یم پہ غوگو دے کس م اوریدی دی

دوع یمہ پہ ستر کو کار نامے ستا کتلی دی
سوات شولو گلزار چہ ظالمان تر رب دیستی دی

داسے ظالمان پہ مٹکنی ستاد خنو خزی دی

ایہ د عدل ستوریہ ماویستے داد قیاسہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

ایہ د عدل ستوریہ ستا پشان حکمران

چرتہ بہ پیدا نہ شی کہ چانو کوی شوک جہان

سنا کین ستا پشان بہ پیدا نہ شی داسے خو ان

تاجدارہ نامورہ رب دتل لورہ شان دان

درجہ در رب سوا کوہ داد عام د والناسہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

درجہ بہ فخر دیار دیکرہ بلندہ پاک سبحان

مالیار دہم اللہ لورہ د سوات پہ د بوستان

دیر بہ وی کم عقلہ چہ بہ تائے وی خفکان

حق تا بہ حقدار و تقسیم کرے پہ نہ شان

ہرہ فیصلہ ستاد یوے بلے لیا سہ دے

د حق د فیصلادی پرے قائل پھر ملکو نہ دی

خکے اے سلطانہ پھر حای ستا صفتو نہ دی

بنیکے د نظام د حای پہ حای نشنہ چند و نہ دی

لاپہ تیاری کی بل پہ ہر حای مشالو نہ دی

افضل و ایی عمر دیر شہ دار نر استاد اخلاصہ

شیر افضل، سید و شریف، سوا

دے چه خدای بادشاه که، شرم زار دهن کاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر
 لرے ده یو دم که د عدل قام ته ور
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله
 خاوره یو شرز سو، کانوی یو لعاونه شو
 جو پ ترے قضا قسم راشه دینه محاونه شو
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله

طرح ۱۲

طوطیا په گلستا کښ په نند اکینا سته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۱

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله
 هر انسان چه وینم کوک که چی له خیاله
 سوره سمبالیکي، قد د صنو بروینه
 راشه تماشه له، ته د قام رهبر وینه
 دازیبا د جهاد د، چک د کماله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله
 دارحم چه اوشه، پونکه په سحر کښ
 گل شه دا گللاب، په باره د سمبر کښ

داعدل انصاف نشده نن په زمانه
 لوی واره حمونزه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر خوک پو شو پرمع
 طوطیان په گلستان کښې خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جهنده د ترقی حمونزه په تو جهها د پاسه

ستا په همتو لوسه لور حمونزه وطن شه
 د سیالو سره سیال شه، بسکه هر کلشن شه

د امر بانی د هم د عدل د لیا سده ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 ملک یتول بهار بهار شه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چغار
 سره خان له جوړه که عجیبه خک سنگار

د عدل خوشبوی شو بیلار اغله په طمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

روانه خوشبوی د عدل شوه د شهر یا
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار

غک د اختر اولکید د هر سړی په سمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

هر سړی خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شروع عدل انصاف شه لیر شه د عدل ور

په یره خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی
 چه داعدل انصاوی جهها به یو رهین شی
 شهر شایار وطن وه جو به دظلم یوسنکار وه
 یو دم عی صفاکه چه عادل عی شهریار وه
 لیدک د عز تو نو سنکار بن به هر چین شی
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیا دیقین شی
 خیل حمونزه ملک د، خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گزار یو چه داسه رنگ سلطانو
 هغه ملک به لوپ شی چه سر دار پخیل مکین شی
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی
 دده په برکت حمونزه لار شه جهالت
 په باره د سهر وطن ته راغی دیو راحت
 داوی خان قضاچه لوی وار به یو حسین شی
 خان قصاب - منگوره، سوات

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شه
 په باره د سهر کبی دهر چا حق ادا شه
 راغی د انقشه هم د سنی یو کم پچاسه
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه
 داکار په اتفاق او شه، ستا په نیک خصلت
 تل به ته کارمان عی، چه وی د ا صفت
 د ا معلومه شو موخه هغه وقت د قیاده
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه
 د خان قصابه، ستا چه خوشه که تو انوی
 صفت به دپه خو لکبی د خیل عادل سلطان وی
 و تل د اتکه یو د سختی او د افلاسه
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه
 طرح ملک
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی

بناغی دلاور خاصا دایگی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ
خوشحال رعیتیا دستا پورے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہیمہ پورے انصاف د صاحب گوم
مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری
پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پورے پورے کین شام
غنیاً دارہ سواتیا شو، لہوی د دولت لوری
انصاف د شاہ سواتیا دہاکو انو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوٰۃ نہی غنیل زوری
مخلوق تعلیم یافتہ رعیت دیک شہ دکمالہ
قائم د دانا انصاوی خرنہ پورے مشکور
قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ ببادہ
پلاس د شاہئی د صاحب د از نٹیر محکم وی
بھار د حکومت د خدای ساتی د غم د بادہ
دادور د کلو نو پورے گلشن ہر دم وی
د بدب د شاہ تل وی داد بدب دستا حیا دہ
حیا د اجمو نبرہ پسر شب و روز ہر دم وی
نکاح د غنیا پانوی دستا شام خیالہ
د ازہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ
حکونہ معتمد د شاہئی پورے دستور دی
خوشحال رعیتیا دستا پورے عدل و حضوری
حکونہ دی ستا حاشیہ د حکم اے سلطانیہ

معنی لکه د متن، متن وی چه د معنا نه
 مسکن دستا گلشن شی، د گلشن نه ته شی خوانه
 ترخو چه دا دنیاوی ته محفوظ شی د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی د هر شانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به بحاله
 ستاج د دولت سوار رعیتیا په تامموری
 رعیت راضی به د دے چه د تاپرے نیک خیالات دی
 خیالات د د نیک هیسه ستاد قوم پسر وی
 ظلمونه ستا په نیک فهم د خوار و پسر قحط دی
 بر د خیل نیک د هیسه د تار هبر وی
 حقوق د عدالت ستا د په هر وطن کین زیات وی
 دانگ د قاف تر قاف مدام ستاد بر نه بروی
 ترخو چه د لاور غمکین هر و من وی د قاله
 د هغه د اسوالونه تل په در کین د غفور دی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

معجوره پرنده د سوا په ملک کین په شمردی
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 معجوره هر آشیاد سوا په ملک کین په خندا د
 محفوظ امن آمان کین چلیبری د هر قسمه
 موسم د پسرلی د سوا په حد مدام پیدا دے
 اقبال د شاه سوا بد خواها کوره بهر د رسمه
 گل ها وقت بلبلوته د نازه په نیدا دے
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبیم غوتی غوتی لبیا د کار و متار د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پد کینا جمع
 طوطیان او بورا گا په سوا کین د که معتبر دی

دا دور د مدام وی په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخیره وی د نول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهی وی پرتو طیان
 طو طیان او میلانه بکینی او سپیدی خاد و بناد
 و اصیف چه د لاور غمگین پرتو پخیل لسان
 دا د اول د سوات وی په و آلی صاحب آباد
 کلونه دولس میاشته په باغچو کینی معطر دی
 زاغان تریه ارما کینی په سودا کینا سته جمع

طرح ۳۱

هر سړی موندل لویه برخه ستاد لاسه

خوږه سائیلانو اراده چه د کوم کار کړی
 هر سړی موندل لویه برخه ستاد لاسه

موسم په عدالت په سوات کینی هر زمان گلزار دے
 د خوف نه خزان خفقان ژرینگی کور و کړدی
 حیران چو نوز وطن ته نول کابل او قندهار د
 موسم پرے معتدل گرمی یخنی سم بر اوردی
 آبی د سوات هر کله په نیک فهم د سر د اردے
 چمن چمن چمن د یورپ خنجهتر دی
 مخلوق د هر وطن د لته شادا کینا سته جمع
 راجی د سوات لید و له د هر قسم مخلوقات
 والی صاحب د سوات نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ایستلی بد خواهادی د هر بات
 منسوخر ظلم زور شر آن د هر قسم اسرافه
 رهبر د غریبانو د اسرطان دے عالی ذات
 گواه پرے نول عالم دے چه حای کینی د انصافه
 مشتاقه دیر عالم د سوات شاد عدل گستر دی
 بد خواه د شاد سوات گوشه جدا کینا سته جمع

خورش سائیل نو اراده چه دولت و کور
 قول هفت مایه شو پکین یو پاتے عی و م نہ شد
 و اہ فقیرو انو افسانہ د شہرت و کور
 پاتے یو سائل پہ سوات خوار چاتہ پہ نوم نہ شد
 دا د تقسیم بر خے پہ جمعہ کین حرکت و کور
 ہر سائل سخی شہ نام ہرگز پاتے دشوم نہ شد
 حکہ پہ یورپ اشیاد سوات نامے اظہار کور
 چترے پس د بادشاہی لمن پاسدہ
 دا د شام ثانی پہ سوات کین بل چہ دویم شام جو پیشہ
 حکہ دیر عالم پکین دہر حای متاشہ کوی
 دا د سید و لغوث پہ سوات د اسلام جو پیشہ
 سوات اکہ د نہر پہ وطن کین پلوشہ کوی
 ہر رنگ طالبان پکین دہر عالم انجام جو پیشہ
 ہر رنگ ملنگان پکین پہ ہر رنگ نشہ کوی

ہر رنگ غنچے و پکین ہر رنگ بھار کور
 ہر رنگ باغچہ پکین دہر ثمرے قیاسدہ
 ہر رنگ ہنر پکین د چین او د ختن شتہ دے
 ہر رنگ نقاشیان پکین قابل پہ امتحان شتہ دے
 ہر رنگ فیشن پکین تیار دہر وطن شتہ دے
 ہر رنگ فیشن ساز یعنی تیلر پہ ہر مگ شتہ دے
 دا د سوات شاہ دہر بندہ شہ گفتن شتہ دے
 دا سے دہر قسمہ نن پہ سوات کین قابلان شتہ دے
 دا د مہواری د سوات اصلاً دار و مدار کور
 حکہ دید بہ د سوات تیر خود د الماسدہ
 خود بہ ترقی د غہ د سوات نام عجیب کوی
 مل چہ تے پہ نیکہ خیل تا جور دہرہ یا بہ دے
 تل د سوات سلطان رائے دوستی د خوار غریب کوی
 دہ د عدالت خنجر و بستے د نقا بہ دے

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ دے

داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کیت

برخہ چہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ

نامہ نے ج ا د ہ الف ن ز ی ب جہترہ دہ

فکر و رتہ او کویہ چہ عقل و رتہ خام نہ کویہ

جیم ہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ

ز یوازے کوردے تی ب یوحای بد فام نہ کویہ

د اجہان خائستہ برخہ نے نام کبی مقررہ دہ

نام کہ د حضور کور حروف نہ بے دوام نہ کویہ

د ا د صفت باغ کبی نوکری چہ کوم غمخوار کویہ

خوبینہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کویہ بہ سوا کبی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

تعلیم کہ د انصا کوے اول پرے امتحان کویہ

داخل چہ سوا اول بہ سوا کبی نوم نے لندی ا کے دے

محصول د سواد عد دینہ اکا کہ تہ خیل خان کویہ

تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے

پہ ورے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کویہ

اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کبی خوند تیخ شملے دے

اختہ کہ حاحد کبی مسافر شہ بہ پنچات کبی

بر باد یوژ وند دیا و پ عیا کہ دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیالہ دیقین شی

درون چه میلانہ شیئی بہ مزکا دستا بھارتہ
 مالیان د حفاظت د پارہ وی ورتہ موجود
 پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی ہر دیارتہ
 چاقی دستری مشئی میلنولہ ورگوری سود
 نوکر گوی منجہ د خدمتو نو خیل تاجدارتہ
 صاحب د نوکرانہ جو ریڈا حیا بود
 خوشحالہ میلانہ شیئی د ہر قسم بہ غم قات کبھی
 کارونہ بے ریادی بہ ریاکہ دیقین شیئی
 روان چه میلانہ شیئی بہ مہم کبھی د سلام
 مطلب بے بہ زبہ داوی چه یو اوکری ملاقات
 منشیان کوی د صاحب ورتہ د ہر کلی کلام
 اے خوانہ نوم د اوواہیہ چه تیرونہ شیئی اوقات
 ولا روی بقول منشیان د میلنوتہ لاس پنام
 ترخو چه میلانہ کوی داخبل نوم ہفتہ ذبات

منشیان بقول شریفان د حکیمان دی پخیل ذات کبھی
 بہ جی قربا لکیادی بہ لکیا کہ دیقین شیئی
 نوم لیک چه ہر زمانہ کوی زر عادل سلطانہ بے ورگوری
 صاحب د باوی کار د نوکر تہ زراو کوی آواز
 فلا نے میلہ تشریف د زردنہ مقرر کوی
 میلہ بہ ملاقات لکہ د کمل کوی تن خیر از
 حضور د ہر کل قول د خولے ورتہ ہر کوی
 ہر شد غوندہ رائد ارشی لکہ پیر چه کوی نوکرانہ
 احوال درتہ بنسکارہ کوی دلاور بہ د ابیا کبھی
 بنہ واورہ داوینا بہ د وینا کہ دیقین شیئی
 دروغ نہ دی رشتیادی رشتیا کہ دیقین شیئی

رلاور غمگین واک سوا

دناظرینو پرخدا کین

خاص عوامو ته او بيا خاصڪر تعليم يا فته
 او ادبي طبقه ته دانشه معلومه ده چه جو
 په رياست کين تر دے حينه پورے داسے
 يو ادبي شاهکار او د ترقی او دعروج
 په حقله داسے يو مشاعرہ نه وه شونے
 دا اوله مرحله ده چه هر ڪله حضور
 غازی ملت والا همت فرمانرواي
 سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
 مکاينبغی د سوات رياست پوزيد و نکه
 نينه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کين دخپل محبوب حکمران د همت
 جذبه راغله، او د دے خپل نیک محسن
 د تحسین نه چپ نه شو پاتے کيد نو هندا
 حمونزد رياست بناشلی محترم جناب
 سيف الملوک صاحب صدیقی
 (تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
 درياست سوا وغيره ادیبانو صاحبانو ته
 د مشاعرے پیغام ورکړه نو بنا بران بنا غلو
 شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
 صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
 شعرونه د قافیو او درديف په لحاظ او د بحر په
 توازن سر سے نه خوری لیکن بیا هم صدیقی صفا د
 هغوی د جذب با توفد زکوی او پند د ناظرینو کین پشکو

تاسورور

فضل الرحمن فیضان عفی عنہ
 صاحب
 حیات

د عقیدت کلونہ

راشہ لب او گورہ ڈا د عقیدت کلونہ
 لکہ بورا بویہ وہ دا د صداقت کلونہ
 ننتی ورح د تاجپوشی چہ د والی ^{حب} ضادہ
 شو پہ پیشکش کنی ورتہ دا د حقیقت کلونہ
 بن ادیبانو شاعرانو پہ اخلاص او خلوص
 حضورتہ پیش کردہ پہ دورح د محبت کلونہ
 ہر یو شاعر اظہار د دیر خوشحالی کردے
 غازی ملت تہ د والی کردہ د عبرت کلونہ
 وائی حبیب چہ مونہ بہ نہ یو دایا کار بہ و تل
 تل بہ باقی وی دا جو نبرہ د خدمت کلونہ
 بنا غلجنا حبیب الرحمن ^{حب} ضا حبیب کالیج

مظلوم ورته خند پېری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي

زانا انتظار کومه ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کومه ستا د سترگو
ولي پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنيا کرم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو يمه يواځې نه يم
اوبسکې بهيرې د هر چا د سترگو
خومره بناست چې ستا په سترگو کښې وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنيا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوښ دج په خلوت د دنيا
چرته به پت شی د دنيا د سترگو

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**